

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

An Confessarius sciens pœnitentem non fateri peccatum, quod commisit,
possit illum absolvere, par. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

§. II.

An Confessarius sciens Penitentem non fateri peccatum quod commisit possit illum absolvere.

5 Quid faciet confessor quando adverteret penitentem aliquod peccatum commisisse, quod neque ex se neque interrogatus confiteretur. Dico, si scit evidenter, quod commiserit, & item evidenter novit, quod alteri confessarius non sit, absolvere non potest, quia clarè ipsi tunc constat eum modipenitentem non esse dispositum. 6. Dixi (si scit evidenter) si enim dubitat, vel dubitat an penitens licitè neget, potest absolvere; quia quilibet debet presumi bonus, atque ad eum dispositus, nisi contrarium clarè

a Suarez de pen. disp 32. sec. 3. n. 9. Fagund. l 6. de 2. præc Eccl. cap. 4.

con
vide
tem
nre
ratio
ad ev
alter
aliqu
pro f
larite
7.
lioru
Petru
nec e
Perru
benda
tro?
quam
penit
cusat
dum i
sua ca
8, S
vertit
catum
obliga
co

constet. Quoniam igitur ea e-
videntia rarissima est? sæpe i-
tem contingere potest, ut pæ-
nitens habeat tacendi causam
rationabilem, iuxta alibi dicta
ad evitandum; v. gr suum vel
alterius damnum; vel habeat
aliquam probabilem opinionem
pro se, suaq; actione id eo; regu-
lariter, videtur absolvendus.

7. Quid, si confessarius ex a-
liorum confessione novit, v. g.
Petrum tale crimen commisisse
nec esse confessum; ipse autem
Petrus interrogatus negat; ha-
bendam erit fides aliis: an Pe-
tro? Respondeo Petro potius,
quam aliis, quia in hoc iudicio
pænitens est reus, testis, & ac-
cusator? magisq; est creden-
dum in hoc foro pænitenti in
sua causa, quam alijs in aliena.

8. Sed quid; si Confessor ad-
vertit pænitentem tacere pec-
catum, quod clarè commisit;
obligaturne inrerrogare? Res-
pon-

Peniten-
catum
it il.

confessor
rteret pe-
peccatum
que ex se
confitetur
ter, quod
evidentia
confessio
n potest
nstat eius
n esse rati-
enter) sic
itat an pæ-
otest absol-
lebet pæ-
adeo red-
arium clarè
co

pondeo obligatur si advertit tale
 silentium oriri ex malo exami-
 ne: quia debet pœnitentem in-
 dispositum ad rectam dispositi-
 onem adjuvare: immo etiam
 inculpabiliter pœnitens omittet-
 ret: quia Confessario etiam in-
 incumbit cognoscere plenè statu-
 rei, illumque rectè dirigere ad
 eam quam absolvat. Quomodo
 autem, & qua prudentia inter-
 rogare debeat pœnitentē de pec-
 catis ab ipso commissis, jam
 subdo.

§. III

*Qua ratione Confessor. antequam
 absolvat, Pœnitentem in-
 terrogare debeat,*

9 **H**Æc animadversio supra
 cum de integritate con-
 fessionis actum est, suum germa-
 num nancisci locum poterat
 rum nec ab hoc loco, ut con-
 dera-